

Afz: Levensadem vzw

Floralaan 6, 2640 Mortsel

Bureau de dépôt: Bruxelles X

Afgifte kantoor : Brussel X

N° d'agr ation : P 102005

Toegelaten onder Nr: P 102005

PB-PP | B-00227
BELGIE(N) - BELGIQUE

Levensadem

le Souffle
de Vie

Verschijnt trimestrieel

P riodicit : trimestriel

Nummer 123 september 2022

Num ro 123 septembre 2022

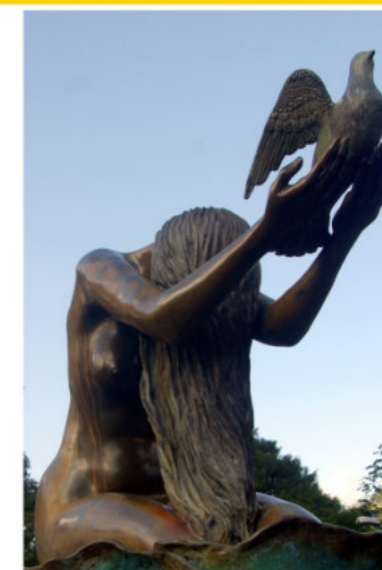

Vrijwilliger

Je bent begaan met de moeilijkheden die een vrouw ondervindt tijdens haar zwangerschap...
 Het verdriet van een koppel, van een alleenstaande vrouw of man na zwangerschapsverlies raakt je...
 Je voelt je solidair met anderen...
 Je leert graag andere mensen kennen en sluit graag nieuwe vriendschappen..
 Je steekt graag een handje toe...
 Je wil best wel een paar uurtjes van je tijd besteden aan vrijwilligerswerk...

Wel...
 Doe met ons mee, of je nu alleen bent of als koppel of in een groepje...
 En word...

Begeleider bij perinataal rouwproces

Bidder

Steungezin

Wij hebben je nodig om het netwerk van Levensadem te vergroten want het aantal oproepen neemt voortdurend toe.

Alphonse et/en Consolata,
 Goma (RDC).

Verantwoordelijke voor een plaatselijke afdeling

Vrijwilliger

Als vrijwilliger verantwoordelijk voor het kledingdepot/vestiaire in Brussel

Ik kom uit Frankrijk, ben gehuwd en moeder van 4 kinderen tussen 13 en 21 jaar. We wonen sinds 5 jaar in Brussel, na een omzwerving van 15 jaar in Azië, Duitsland en Tsjechië.

Na al die jaren van zorg voor mijn familie, ben ik terug begonnen halftijds te werken. Toch groeide het verlangen om mij meer voor anderen in te zetten. Met dank aan het pastoraat voor de gezinnen van het Lycée Français dat Levensadem al jaren steunt, ben ik in contact gekomen met de verantwoordelijken van deze organisatie. Zij zochten iemand voor de kledingafdeling. Hun achtergrond en hun verhaal hebben mij diep geraakt en ik had direct zin om mijn hulp aan te bieden. Dat is nu bijna 4 jaar geleden.

Ik ben op mijn eentje begonnen met een paar vrijwilligers die af en toe kwamen helpen. Na verloop van tijd groeide er een vaste ploeg medewerkers die sindsdien elke donderdag present zijn.

Wat doen we op zo een donderdag?

We sorteren al het babygerief en de kleding die regelmatig aan Levensadem gedoneerd worden. De kledingstukken worden geplooid en volgens leeftijd voorin de kast gerangschikt; pyjama's, body's, jurken, broeken, t-shirts, truien, sokken, schoenen ... voor winter en zomer; jongens aan één kant, meisjes aan de andere. We bewaren alleen kleding die in zeer goede staat is: stukken die vuil, beschadigd of uit de mode zijn doen we weer weg voor recyclage. Ik kon mij goed vinden in de aanpak van Micheline: "Het is niet omdat een vrouw niets heeft, dat ze geen mooie dingen mag krijgen."

Daarna stellen we kledingpakketten samen voor kinderen van 0 tot 16 jaar. En bovenal, geboortepakketten. Als moeder begrijp ik het gevoel van kwetsbaarheid van de aanstaande mama's zeer goed. De geboorte van een kind brengt ongerustheid en bezorgdheid teweeg voor de grote verantwoordelijkheden en de veranderingen die eraan komen.

Op deze manier proberen wij, op onze beperkte schaal, met de grootste zorg de geboortepakketten samen te stellen met alles wat het kindje nodig heeft. Zo brengen we met ons werk toch ook een beetje vreugde en comfort.

Het vrijwilligerswerk bij Levensadem is een verhaal van vreugde, maar ook van blijdschap om anderen blij te maken. We voelen ons nuttig en voelen ons ook verbonden als team. We brengen een mooie dag door, we geven gul aan anderen en gaan innerlijke verrijkt weer naar huis.

Deze zomer zullen een aantal mensen van ons team vertrekken. Waarom zou u er niet bij komen? Donderdag is Levensadem-dag!

Anne-Laure

Gewoon vrijwilliger...

Wij kennen Veva en Jo al meer dan veertig jaar en hebben dan ook vanaf het begin Levensadem Vlaanderen zien groeien. Hun werking hebben wij altijd met overtuiging gesteund, zowel financieel als bij enkele van hun activiteiten.

Vanuit onze godsdienstige overtuiging vinden wij elk ongeboren leven kostbaar en een geschenk van God vanaf het prille ontstaan. Daarom is Levensadem voor ons een prachtig initiatief. Vele jaren hebben wij reeds geholpen bij de speelgoedbeurs ter gelegenheid van Sinterklaas, zowel bij de opbouw, de beurs zelf en het opruimen achteraf.

Ook op het jaarlijkse feest van Souffle de Vie-Levensadem in Brussel op Pinksterzaterdag hebben wij verschillende keren de handen uit de mouwen gestoken.

Bij de eucharistievieringen voor wie een kindje verloor voor de geboorte, hebben wij ook af en toe voor muzikale ondersteuning gezorgd. Deze vieringen ervaren wij altijd als een sereen en waardevol geschenk. Naast al deze activiteiten hebben wij de werking van Levensadem altijd gesteund met ons gebed.

Gerda en Judo

"Steeds bereid ..."

Dit scoutsmotto heeft mij altijd geholpen in mijn familiale, geestelijke, sociale, maatschappelijke en professionele leven.

Daarom ben ik, met mijn lange en rijke ervaring als psychiater, therapeut en criminoloog, Levensadem van dienst in de hoedanigheid van referentiepersoon.

Voor mij is deze dienst een vriendschapsrelatie met de verantwoordelijken: met wederzijdse uitwisselingen waardoor elk van ons drie de andere verrijkt met zijn of haar inbreng. De ervaring op het terrein ontmoet de professionele kennis. Zo krijgen we ook een nieuwe kijk die onze daden en liefde voor de mensen nog verfijnt. Ik ontdek moeilijke gezinssituaties die dikwijls bij niemand gekend zijn, ook niet bij de overheid. Dit fenomeen daagt mij enorm uit.

" Steeds bereid om naar best vermogen van dienst te zijn"

*"Homo sum, et nihil humani a me alienum puto."
"Ik ben een mens, en niets menselijks is mij vreemd."*

TERENTIUS

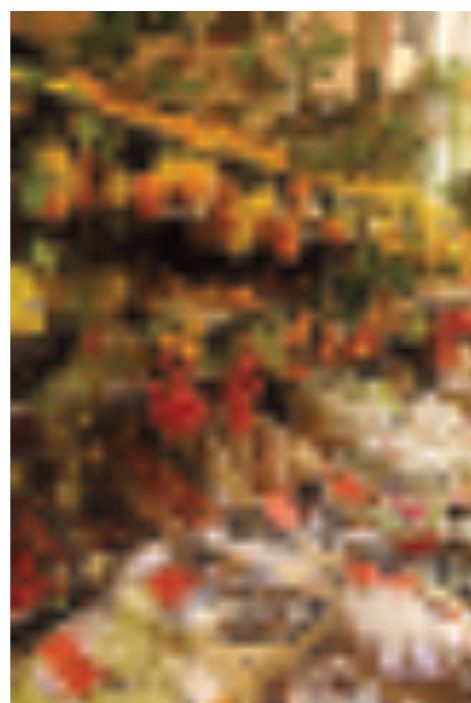
Prof. en Dr. Paul Lievens

Je inzetten als vrijwilliger : vreugde, motivatie, hoop ...

Ik ken Levensadem al van begin jaren 1990 en heb lang en van ganser harte samengewerkt met deze organisatie, als bidder, als steungezin en als onthaalgezin voor moeders in moeilijkheden.

Toen ik in 2013 vervroegd op pensioen ging, was ik vastbesloten een deel van mijn tijd aan vrijwilligerswerk te besteden. De zaak die mij het nauwst aan het hart lag - gisteren en vandaag - was de bescherming van het beginnend leven. Ik bedacht dat ik wel graag voor Levensadem zou willen werken. De verantwoordelijke was me voor en vroeg mij begin 2014 of ik vrijwilligerswerk zou willen doen bij hen. Deze toevalligheid was in mijn ogen een oproep van God. Ik heb onmiddellijk toegestemd. Het zou bureauwerk op regelmatige basis worden met verschillende opdrachten. Na een stageperiode ben ik in september 2014 begonnen. Intussen ben ik al acht jaar actief. Ik ga twee keer per week naar het kantoor van Levensadem in Brussel om te helpen bij het opvolgen van dossiers. Ook zorg ik voor de correspondentie met de bidders en bidsters. Verder voer ik ook andere bureautaken uit, al naargelang de noden die er zijn.

Op persoonlijk vlak verschaft mijn betrokkenheid bij Levensadem mij enorm veel vreugde, motivatie en hoop. Ik heb het gevoel dat ik mijn steentje bijdraag aan een activiteit die de menselijke inspanning, geleverd door mannen en vrouwen die zich al jaren inzetten, ver overstijgt; een werk dat onze samenleving ten goede komt – ook al is het niet direct zichtbaar- en voor genezing, liefde en heropleving zorgt; een werk dat zin geeft aan het bestaan van zoveel mensen die door het leven op de proef gesteld zijn; een werk dat zorgt voor een geweldige wisselwerking tussen “geven” en “ontvangen” waarbij iedereen wint.

Soms voel ik de neiging om ontmoedigd te geraken door de verpletterende noden waarin veel moeders, gezinnen en jongeren die een beroep doen op Levensadem verkeren. Maar dan zijn er het lichtend voorbeeld en de welwillende beschikbaarheid van de verantwoordelijken die me weer rust geven en de kracht om mijn kleine bijdrage aan dit geweldige werk vol te houden.

Het vrijwilligerswerk is voor mij ook een les in nederigheid, in de zin dat ik mij constant moet aanpassen aan veranderende en onvoorziene omstandigheden waarover je geen controle hebt.

In de loop der jaren is Levensadem niet alleen een werkplaats geworden, maar ook een echte gemeenschap. Met dank aan Micheline en Jacques die creatieve initiatieven stimuleren op geestelijk en relationeel vlak, maar ook op gebied van samenhang.

Deze positieve ervaring zet mij er toe aan om andere mensen de raad te geven om niet te aarzelen om zich in het vrijwilligerswerk van Levensadem te storten. Om het met de woorden van Antoine de Saint-Exupéry te zeggen: “Als je jezelf geeft, krijg je meer terug dan je gegeven hebt.”

Léonora

Vrijwilligerswerk in Pesche

Op een of andere zaterdag ben ik in het vrijwilligerswerk in Pesche gerold. Ik ben papa van twee dochters en werk in de medische sector. Mijn partner en ik hebben een oud huis gekocht dat we beetje bij beetje verbouwen. Zo ben ik met verschillende aspecten van de bouw in aanraking gekomen, leer ik constant bij en heb ik mij heel wat gereedschap aangeschaft. Intussen had ik vernomen dat op sommige zaterdagen mensen samenkwamen om een handje te helpen bij “l’Envie de Souffler” in Pesche. Ik besloot om mijn vaardigheden en een stuk van mijn tijd ten dienste te stellen van dit initiatief.

Wat mij vooral gemotiveerd heeft, is de mogelijkheid om mij nuttig te maken voor mensen die het nodig hebben. Voor mensen die even op adem willen komen, voor mensen die hulpbehoevend zijn en die, zonder dit soort initiatief, niet anders zouden kunnen dan thuis blijven gedurende de vakantie, en dan nog meestal in een verblijf dat totaal niet aangepast is aan hun situatie. Mijn partner en ik hebben ervoor gekozen om de stad te ruilen voor een klein dorpje op het platteland; ik ben vertrouwd met al de voordelen ervan!

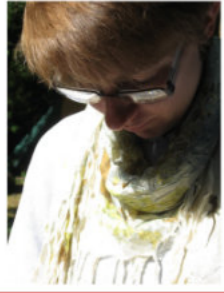
Daar ik op mijn werk een wisselend uurrooster heb, komt dit type vrijwilligerswerk mij goed uit, omdat het niet veel van mij vergt. Ik kan mijn twee dochters zelfs vragen om mee te gaan, bijvoorbeeld wanneer

mijn partner zelf moet werken.

De samenhang bevalt mij ook: we werken in een team en delen onze respectievelijke ervaringen en vaardigheden; we vullen elkaar aan en zijn trots wanneer we aan het einde van de dag naar het geleverde werk kijken. Het onthaal ter plaatse is ook warm. Het middagmaal dat we samen gebruiken is zeer aangenaam en wordt altijd verrijkt met de culinaire kunstjes van de plaatselijke verantwoordelijken. Zij maken onze picknick compleet en belonen ons op deze manier voor onze inspanningen.

Kortom, ik ben heel gelukkig dat ik zoveel terug krijg als ik de vreugde zie van de vakantiegangers. Dit is een stimulans voor mij; ik zie directe resultaten van het vrijwilligerswerk. Ik hoop u er op een dag te mogen ontmoeten, ... wie weet? ...

8...

Bidster zijn

Bidder

Mijn naam is Jo, ik ben 75 jaar. Op een gegeven dag vroeg Veva van Levensadem me of ik wilde bidden voor moeders die een vaak ongepland kindje verwachten. Zo kreeg ik regelmatig de naam van een moeder. Ik voelde altijd direct als het ware een band met die ongekende moeder voor wie ik bad. Ze bleef altijd in mij aanwezig en soms zag ik ook het kindje voor mij. Wellicht zoals ze bedoeld waren te zijn, onafscheidelijk. Ik heb jarenlang gebeden voor mensen in de Charismatische Vernieuwing maar voor een moeder van Levensadem bidden ervaarde ik als nog veel intenser. Bidden voor het ongeboren leven bracht God als het ware nog dichterbij. Hij, God en Schepper, vroeg mijn medewerking. Ik voelde ook altijd in mij een diepe dankbaarheid wanneer ik mocht vernemen dat de moeder voor wie ik had gebeden toch voor haar kind gekozen had. Of wanneer ik de geboorte van het kindje vernam. Maar soms, gelukkig niet al te vaak,

liep het anders en dan had ik een automatische reflex om hen beiden, moeder en kind, in Gods hart te leggen.

Jarenlang heb ik ook de correspondentie met de bidders en bidsters verzorgd. Ik schreef hen om een moeder of een koppel aan hun gebed toe te vertrouwen of om nieuws door te geven van "hun" moeder en gezin. Ik herinner mij bij zo een vraag dat ik ooit het beeld kreeg van een wenende baby die in mijn armen werd gelegd en af en toe kreeg ik ook een woord in mijn hart voor de moeder.

Als iemand bidt voor een ander is het altijd God die geneest, aanraakt, verzoent en ik ben een medewerker. Het is wel mooi dat God ons wil nodig hebben, dat Hij niets doet zonder onze medewerking. Een paar keer per jaar was er een speciale viering voor wie een kindje verloor. Daar ervaarde ik het gebed voor iemand die erom kwam vragen als zeer diep en ervaarde ik ook een verbondenheid met alle andere aanwezigen. Het waren bijzonder diepe vieringen, heel mooi met die drijfkaarsjes in het water die de ongeboren kindjes voorstelden en het gaf nog een speciale toets van belangrijkheid dat één van onze bisschoppen voorging. Ik ben heel dankbaar dat ik medewerkster mag zijn van Levensadem.

Noveengebied bij Levensadem

Telkens wanneer we meedoen met een noveen voor Levensadem, kiezen we één vastendag. Het vasten helpt ons om verbondenheid te voelen met de stress die een zwangere vrouw ondervindt wanneer ze moet beslissen om wel of niet de zwangerschap uit te dragen of wanneer er een zwaar probleem opduikt met een groot risico voor het ongeboren kind.

Ik heb zelf meegemaakt dat ik dacht mijn kind te verliezen halfweg de zwangerschap. Ik was toen zo bang dat ik niet kon bidden, zelfs niet rustig kon denken of nadenken. Ik was als

volledig verlamd. Dat is de reden waarom ik later beslist heb om mee te doen met het noveengebied van Levensadem. Ik ben er diep in mij van overtuigd dat het heel waardevol is iemand die in dezelfde moeilijke situatie verkeert in het verborgene te ondersteunen.

Sommige monniken zeggen: "Elk gebed verheft de wereld". Zo mag ik ook geloven dat de persoon met wie ik mij door gebed en vasten verbind, zelf ook "verheven" wordt boven de donkerte van haar of zijn pijn en de situatie op een nieuwe manier kan bekijken, een stukje vrede krijgt, moed en vertrouwen. Ik heb het vasten ervaren als een vorm van vrijwillige onthouding waardoor ik me verbonden voel met die vrouw die extreem lijdt onder tegenwerkingen en problemen waarvoor ze niet gekozen heeft.

Madeleine

Leven geven

Ik heb een motorische beperking. Ik weet dat ik daardoor niet kan trouwen en nooit kinderen zal hebben.

Toen ik Levensadem leerde kennen, wou ik graag meewerken maar ik wist niet hoe.

Door te bidden heb ik ontdekt dat bidden mijn "vaardigheid" is.

Ik heb ontdekt dat mijn gebed mijn bron van vruchtbaarheid kan worden. Zo heb ik me geëngageerd om elke dag te bidden voor een vrouw die zwanger is in een heel moeilijke situatie.

Het is mijn manier om leven te geven en ik geloof erin. Deze beslissing geeft me veel vreugde.

Een jongere die we in Goma hebben ontmoet.

Getuigenis van een steungezin:

Steungezin

Myriam vertelt

We kenden de naam "Levensadem" van de tijdschriften die we toegestuurd kregen van Jo en Veva. Die worden van het begin tot het einde gelezen, maar verder sta je er niet echt bij stil. Je weet dat het bestaat.

Enkele jaren later kregen we, totaal onverwachts, een telefoontje van Veva met de vraag: willen jullie steungezin zijn voor een vrouw die zwanger is van haar derde kindje en er alleen voor staat? Denk er over na en ik bel binnen een paar dagen terug.

Wij!!? Een steungezin! Kunnen wij dat wel? Gaan wij daar tijd voor hebben? Gaan onze kinderen dat wel willen? Er komen zoveel gedachten bij je op.

Je bent er voortdurend mee bezig. Na drie à vier dagen nadenken en alles afwegen was het besluit: helpen, iemand steunen, daar kunnen we tijd voor maken, eigenlijk moeten we daar tijd voor maken.

Na onze toezegging kwamen Veva en Jo op een avond uitleggen wat er van ons werd verwacht.

Wat mij vooral bijgebleven is, waren de woorden:

"Het enige wat je echt moet doen is luisteren, de tijd nemen om te luisteren en naar best vermogen met raad en daad bijstaan. Je staat er niet alleen voor."

Begin november kwam Veva samen met K. op bezoek voor een eerste kennismaking en hoe raar het ook mag klinken, het was voor ons geen vreemde die op de stoep stond.

Na dit eerste bezoek werden er afspraken gemaakt en we probeerden zoveel mogelijk naar haar toe te gaan om met iets te helpen als dat nodig was of gewoon maar een babbeltje te doen. K. wist ook dat ze steeds kon telefoneren als ze het nodig had. Als het wat moeilijker werd voor haar trachtten we haar op te beuren en moed in te spreken of gewoon samen ergens naartoe te gaan zodat ze zich op zulke momenten niet alleen zou voelen en zich gesteund zou weten.

Word steungezin

Je gezin kan een moeder of een gezin ondersteunen dat geholpen wordt door Levensadem en zich alleen voelt ...

met een groot hart

voor wie zwanger is en in nood
of voor wie een kind verloor tijdens de zwangerschap

met diep respect

voor ieders keuzes,
zonder (voor)oordeel,
met gezond verstand

en binnen de eigen mogelijkheden en grenzen

open voor een vriendschappelijke relatie
en in de geest van Levensadem

*in samenwerking met de afdeling van Levensadem
in je regio*

De mooie - en voor mij waren dat zeer plezierige - dagen waren wanneer we samen naar kinderkledingbeurzen gingen. De komst van het kindje kwam daarmee een stuk dichterbij.

Kijken naar al die babyspullen, talloze kledingstukken oppakken en zeggen tegen elkaar: kijk eens, nog drie maanden en dan is hij er en moet dit passen. Dan kan hij dit al aandoen.

Op ... is W. geboren, een wolk van een kind, een lieve schattige jongen.

Dit is geenszins het einde van het verhaal. We trachten als twee gezinnen met kinderen iets samen te doen. Dat zijn tedere momenten, warme momenten om te koesteren.

We zijn K. en Levensadem heel dankbaar want zonder jullie hadden we deze mooie momenten niet kunnen beleven.

We hebben vooral geleerd dat steungezin zijn voor een ander gezin betekent: aanwezig zijn, luisteren, vertellen, samen dingen doen, vooral de ander onthalen zoals zij of hij is en samen op weg gaan.

Myriam

Echo's van enkele steungezinnen

Toen men ons vroeg om steungezin te worden, voelden we ons meteen aangetrokken door het aspect "vriendschappelijke relatie". Er zijn geen 36 diploma's in menselijke relatie of in psychologie nodig om vrienden te worden. In onze maatschappij waar veel problemen opgelost worden door materiële hulpmiddelen of betaalde diensten, leek het voor ons gezin haalbaar te zijn om simpelweg ons eenvoudig gezinsleven te delen met dat van een ander gezin dat er om vroeg.

We weten dat het voor wie alleen staat zwaar is om beslissingen te nemen, om de moed te vinden om de moeilijkheden te lijf te gaan. Onze kleine voorraad innerlijke kracht is soms zo snel uitgeput! ... En voor ons is vriendschap een van de mooiste ervaringen in het leven.

Elkaar ondersteunen, meningen uitwisselen, samen enthousiast zijn over onze overwinningen (het goed rapport van onze kinderen vier) maar ook de kleine dingen van elke dag zoals bvb het eerste tandje van één van de kinderen, een smsje sturen met een grap of een emoticon, maar ook een woordje vol aanmoediging voor een moeilijke afspraak, samen met de 2 gezinnen een wandeling maken ... Ja wij geloven echt dat zo'n eenvoudige vriendschap iemand kan helpen die zich alleen voelt tegenover de toekomst met haar of zijn kind .

Maria en Pierre

"Door steungezin te worden heb ik geleerd mijn grenzen te herkennen, om ze duidelijk uit te spreken, om mezelf zoals ik ben te aanvaarden en te doen aanvaarden, niet enkel door het gezin dat ik mee ondersteunde maar ook door Levensadem. Zo heb ik me gerealiseerd dat de opvang van iemand bij ons thuis, 24/24, niet voor ons was. Iemand ondersteunen die een eigen thuis heeft leek ons meer aan te sluiten bij onze manier van leven en ons gezin. Door steungezin te worden heb ik geleerd om rekening te houden met de ander, met mijn man en elk van mijn kinderen, met het ander gezin, hun gewoontes, hun soms andere principes en met elk gezinslid apart, met hun karakter, verlangens, angsten. Uiteindelijk zijn we allemaal als mens gegroeid dankzij deze relatie."

Claude

"Het kan een waagstuk lijken om een vriendschappelijke relatie voor te stellen aan 2 gezinnen die mekaar niet hebben gekozen op basis van gemeenschappelijke affiniteiten. In werkelijkheid heeft het welzijn van het kind dat verwacht wordt en van de ouders ons met elkaar verbonden in deze relatie. Het gemeenschappelijk doel heeft ons samen gebracht en dat lijkt ons uiteindelijk krachtiger dan het simpele feit dat we elkaar sympathiek vonden".

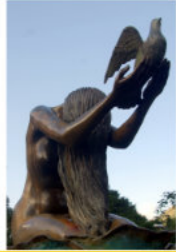
Jean-Marc en Joëlle   Louisa en Pedro

Toen we nadachten over de mogelijkheid steungezin te worden, hebben we onszelf als het ware geobserveerd. Wij zagen de vele rijkdommen in ons leven: onze financiële situatie, ons werk, kinderen die weinig of geen problemen gaven, een mooi huis met tuin... Hoe zouden mensen in grote moeilijkheden naar ons kijken, wij die ons leven zo op orde hadden? Hoe zouden wij hen kunnen onthalen zonder ons beschaamd te voelen?

Gelukkig (?...) heeft covid ervoor gezorgd dat we ons peterschap moesten beginnen met ontmoetingen buitenshuis. Wij ontdekten dat we veel gemeen hadden en de relatie is gegroeid rond de "echte problemen" en niet rond onze vooroordelen. Onze angst bleek ongegrond. Het koppel dat we ondersteunden had enkel nood aan vriendschap. Na de geboorte van hun kindje is voor hen veel in orde gekomen. De relatie is geëvolueerd van hulp in nood naar het eenvoudig verlangen om elkaar van tijd tot tijd te ontmoeten.

Laure en Bertrand

“Jij bent zo kostbaar in mijn ogen, zo waardevol, ik hou van jou.”

Begeleider bij perinataal rouwproces

Vanaf het ogenblik dat wij gezonden werden om mensen bij te staan in hun verdriet om het verlies van een kind tijdens de zwangerschap (door een miskraam of een

zwangerschapsafbreking), is dit vers, Jesaja 43,4, voor ons beiden een bron van inspiratie geweest.

“Pas als je iets van jezelf geeft, geef je echt.” (Kahlil Gibran)

Is dit geen prachtig woord om ons te helpen open te staan voor een wereld die naar ons toe komt, naar ons als begeleiders van een Emmaüsweg of van een traject van perinatale rouw? Het is natuurlijk ook gericht tot de persoon die rouwt. Het kan opnieuw vertrouwen geven, een nieuwe impuls aan het leven, wat men ook meegemaakt heeft, ongeacht het lijden en verdriet dat er geweest is.

Dankzij deze “wegen” wordt het verlies van een kind voor de persoon die op weg gaat een gelegenheid om zijn of haar leven te overdenken: wat zegt de conceptie of het verlies van het kind over zijn of haar manier van functioneren? Welke angsten en remmingen speelden mee? Hoe heeft het de relaties met anderen (familie, werk, ...) beïnvloed?

Voor ons is het bijzonder om te ontdekken hoe God de persoon tegemoet komt in alles wat hij of zij ervaart of beleeft. Dat kan zijn door woorden uit de Bijbel of door uitspraken van dichters, denkers, filosofen of wijzen.

Wij zijn zeer gelukkig dat we bevoorrechte getuigen zijn van Gods handelen dat door niets kan tegengehouden worden, zelfs niet door de dood. En God kan in het hart van ieder mens werken, of hij of zij nu gelovig is, atheïst, agnost ...

We heten iedereen die door deze vorm van begeleiding geraakt wordt van harte welkom.

Echo's van een Emmaüsweg en van een perinataal rouwtraject

“Ik ben die weg begonnen omdat ik geen vrede had in mijn hart, omdat ik het zo moeilijk had nadat we de zwangerschap van L. hadden laten afbreken.

Stap voor stap kwam er een beetje vrede in mijn hart.

De Emmaüsweg is nu ten einde. Het was een zeer intense, zware, maar o zo deugddoende weg. Ik voel me herboren. Ik zit weer vol energie. In de eerste plaats ben ik God daar heel erg dankbaar voor. Als gezin staan we meer open voor de noden van anderen.

Op mijn beurt word ik nu door God geroepen om hier ook iets mee te doen... “

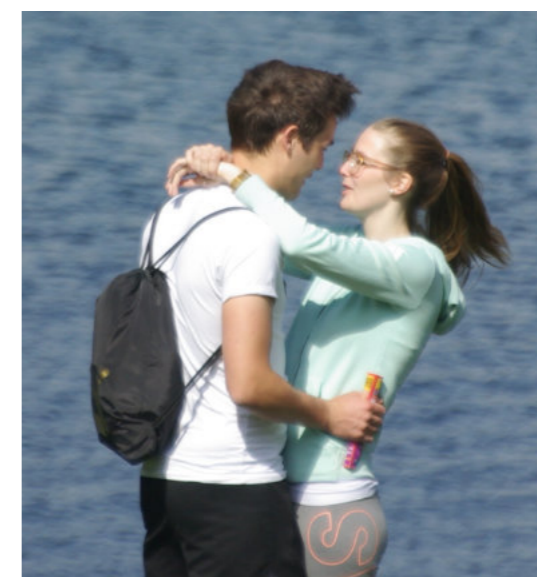
Q...

Er was een moment tijdens het traject van perinatale rouw waarop ik duidelijk voelde dat een knop omgedraaid werd, als een innerlijke aansporing om opnieuw te leven, om nieuwe uitdagingen aan te gaan.

Ik had begrepen dat mijn rouwproces voltrokken was. Er ging een nieuwe weg open waar ook plaats was voor het stukje tijd dat ik met mijn kind, overleden in de moederschoot, heb mogen beleven. In mijn hart begon ik meer ruimte en een grotere openheid te voelen voor het lijden van anderen.

M...

“God houdt nooit op te roepen: er zijn heel verschillende soorten roepingen. Ik ben niet verbaasd dat God vandaag koppels roept.”

Mgr Godfried Danneels

Alphonse et/ou Consolata,
Goma (RDC).

Verantwoordelijke voor een plaatselijke afdeling

Vol vertrouwen in onze roeping “Doen wat menselijk gezien mogelijk is ...”

Ons verhaal bij Levensadem begint in 2006, toen we als gezin een moeder wilden ondersteunen die door Levensadem werd geholpen. Het waren de eerste stapjes naar een ontmoeting met een alleenstaande zwangere moeder in moeilijkheden en naar het onderscheiden – zij het nog van heel ver – van waar Levensadem voor staat. We waren diep geraakt door de kwetsbaarheid van die vrouw in deze periode van haar leven als vrouw en aanstaande moeder. We wilden een stukje van onze tijd geven om deze toekomstige mama zo goed mogelijk bij te staan.

Enkele jaren later stopte Caroline met haar werk als verpleegster in een palliatieve afdeling. Ze voelde het verlangen om zinvol werk te doen, met aandacht voor andere mensen, om intenser te leven. Net op dat moment krijgen we verschillende voorstellen om ons in te zetten voor initiatieven met een christelijk karakter. Een daarvan is een vraag van de stichters, om een lokale afdeling van Levensadem op te starten in Namen.

Onze eerste opwelling is meteen een positief gevoel maar we nemen als koppel een tijd van bezinning en onderscheiding. Uiteindelijk zeggen we ja voor iets dat voor ons eerder een roeping is dan werk in de gewone betekenis van het woord.

We krijgen een opleiding in het gedachtegoed (de geest) van Levensadem en de verschillende manieren van hulpverlening eigen aan de organisatie. Zo storten we ons, met de steun van onze verantwoordelijken, in het avontuur.

Het is ONZE inzet, want we doen alles als koppel: we gaan samen naar elke afspraak. We hebben de gemeenschappelijke ervaring van de ontmoeting, ook al is de persoonlijke perceptie verschillend en... er zijn dubbel zoveel ideeën voor mogelijke oplossingen! Tot onze grote verbazing stellen we vast hoe de personen die we ontmoeten geraakt worden als ze zien dat wij als koppel samenwerken: sommigen voelen zich aangemoedigd in hun eigen leven als koppel, terwijl anderen hopen ook zoiets te mogen meemaken.

Het eerste jaar worden een tiental aanstaande moeders uit Namen geholpen. We zijn zeer blij dat we heel lokaal en bescheiden kunnen beginnen binnen onze mogelijkheden als gezin: er is net een kindje bijgekomen, Damien werkt nog voltijds en we hebben bewust gekozen om geen eigen wagen te hebben.

Elke maand vergaderen we met de verschillende lokale afdelingen. Ook worden er regelmatig individuele ontmoetingen met de stichters gepland. We ontdekken het jaarlijkse feest van Levensadem, een gelegenheid om verschillende mensen te ontmoeten die op een of andere

manier bij het werk betrokken zijn: gezinnen die hulp kregen, gezinnen die helpen, vrijwilligers, donateurs. De sfeer is heel vrolijk en familiaal, iedereen doet mee.

Wat wij vooral waarderen bij Levensadem, is een enorm respect voor de specifieke realiteit van de ander en voor zijn of haar verhaal. We denken niet alleen aan complexe situaties waarbij de zwangerschap in vraag kan worden gesteld of aan de keuze waarvoor een persoon kan komen te staan al naargelang zijn of haar context. In situaties die meer voorkomen, situaties van (kwetsbare) zwangerschap en zwangerschapsverlies, begeleiden we de persoon met diep respect voor haar of zijn opvoeding, cultuur en spiritualiteit.

We ervaren ook op een rare, ongeziene manier het werk van de voorzienigheid, zowel voor moeders, voor wie we de nodige materiële giften krijgen, als voor ons, beginnende vrijwilligers.

In 2017, gesterkt door onze ervaring en het vertrouwen in onze roeping waaraan we zes jaar daarvoor gevolg hadden gegeven, geeft Damien zijn job op om voltijds voor Levensadem te gaan werken. Caroline werkt samen met hem als vrijwilligster terwijl ze tevoren huismoeder was; van verandering gesproken!

Intussen zien een kledingdepot en een team vrijwilligers het daglicht in Namen terwijl het werkterrein zich verder uitbreidt en de oproepen gevoelig toenemen. We genieten een ruime autonomie en werken collegiaal samen met de verantwoordelijken van de andere afdelingen.

We stellen snel vast dat werk en privé te dikwijls met elkaar verweven raken. Na terechte opmerkingen van onze kinderen passen we onze tijdsbesteding aan; zo houden we onze gesprekken over Levensadem privé en niet tijdens de maaltijd met het gezin. Het is een leerschool vol fijngevoeligheid voor elkeen.

Als besluit willen we graag het volgende met u delen: mettertijd hebben we geleerd te aanvaarden dat er zich verschillende situaties voordoen waar we voor een stuk machteloos tegenover staan. We zijn ons ervan bewust dat we niet de redders van de moeders of koppels in nood zijn. Onze taak bestaat erin dat we menselijk gezien alles doen wat binnen onze mogelijkheden ligt, door gebed, concrete hulp, door in contact te brengen met steungezinnen, door gepaste doorverwijzingen. Dit alles in een warme en welwillende verstandhouding. We dragen de moeders mee in ons hart, eerder dan op onze schouders. Dat zouden we niet lang volhouden.

Ons antwoord op deze oproep blijft een enthousiast en gepassioneerd JA.

Caroline et Damien

... en God doet de rest. » (Marthe Robin)

Word verantwoordelijke van een plaatselijke afdeling

Levensadem heeft koppels nodig om de organisatie uit te breiden.

- Jullie hebben een hart voor zwangere vrouwen in moeilijkheden en voor wie een perinataal rouwproces doormaakt.
- Je geloof heeft een belangrijke plaats in je leven en jullie verlangen op een concrete oproep in te gaan.
- Jullie willen beschikbaar zijn zonder je eigen gezin tekort te doen
- Jullie zijn bereid elke dag een tijd van gebed te nemen voor je zending.

met vertrouwen:

- Levensadem geeft vorming en ondersteunt jullie bij deze missie.
- Levensadem staat ten dienste van jullie en van al wie jullie helpen.

om:

als eerste lijn de nieuwe oproepen uit je regio te beantwoorden,
een luisterend oor te bieden en gepaste hulp te coördineren,
ondersteund door vrijwilligers en andere organisaties
elke oproep toe te vertrouwen aan een bidder/bidster
in team te werken met de andere regionale verantwoordelijken

*respectvol, discreet, zonder te oordelen
en in de geest van Levensadem*

**Proef de sfeer
van onze
open dag
in Pesche**

10 september '22

Levensadem

GEZOCHT

Babygerief in goede staat
Geef je babyspullen een tweede leven door ze
aan LEVENSADEM vzw te schenken.
Je kunt ze bezorgen op volgende adressen of
contact opnemen met

Floralaan 6
2640 Mortsels
03 449 48 26
info@levensadem.be

de Frélaan 204
1180 Brussel (Ukkel)
02 375 95 04
info@souffledevie.be

*Al 25 jaar ondersteunt Levensadem vzw zwangere moeders en paren
in moeilijkheden. Levensadem leeft uitsluitend van giften.
Dank voor uw vrijgevigheid.*

www.levensadem.be

www.facebook.com/levensademvzw

v.u. J. en M. Philippe, de Frélaan 204, 1180 Brussel. Niet op de openbare weg gooien.

Levensadem

J. en V. Verbeiren-Desopper
Floralaan, 6
2640 Mortsel
03/449.48.26
info@levensadem.be

Algemene coördinatie en antenne voor Brussel en Waals Brabant

J. et M. PHILIPPE
Avenue de Fré, 204
1180 Bruxelles
02/375.95.04
info@souffledevie.be

Antenne voor de provincies Henegouwen, Luik en Namen

D. et C. SCHWARTZ
Rue de la Chapelle, 26
5000 Namur
081/734.666
namur@souffledevie.be

Levensadem geeft concrete hulp en ondersteuning aan
zwangere vrouwen en koppels in moeilijkheden.

Levensadem geeft persoonlijke begeleiding bij de verwerking
van miskraam, abortus of zwangerschapsafbreking om medische redenen

Meer informatie vind je op

souffledevie.be
levensadem.be

www.facebook.com/levensademvzw